

На площада имаше особено движение. Хора на тълпи, на тълпи се беряха, сръбаха се, гълчаха и се трупаха на едно място предъ запалната нартика на черквата.

— Има митингъ! каза Холски,

— Да, митингъ, противъ правителството — допълни Кардашевъ.

И двамата отидоха къмъ тълпата.

Холски и Кардашевъ съчувствуваха повече на опозицията. По убеждение ли, поради връзки ли съ опозицията, поради неудобряване ли на някои сувавщии, гръшки и закононарушения на правителството? Може-би по сичките тие причини. Но освенъ тяхъ — имаше несъмнѣнно и друга, която лежеше въ едно благородно свойство на всяка млада и идеална душа: съчувствие на всички протестъ издигнатъ отъ слабия къмъ властодържеца, който има толкова лесини и нужди да злоупотрѣбява тая власть; на борбата на нравственната сила противъ грубата, материалната; на надзора на народа възъ правителството. Поради тая склонностъ на характера си. Кардашевъ, безъ да биде съ опозицията — винаги биваше опозиция — на всичко правителство; опозиция не е действующа, чисто духовна, и за това — незловрѣдна за него; то можеше да спи спокойно, ако всичките му врагове бѣха така кротки. Истина, че и книжовните му занятия поглъщаха сичкото му внимание, та нѣмаше време да се застрасти съ партийни интереси...

Холски-же, когато издаваше вѣстникъ, бѣше дѣятель, и зимаше участие въ политиката; но когато почиваше — той почиваше здравата. Политиката бѣше турулъ на пироня, особено сега, кагото цѣлъ бѣше обладанъ отъ великия впросъ за искоренението на любовъта отъ свѣта!

Но и двамата, влѣчени отъ неодолимо любопитство, присъединиха се къмъ митинга. Кардашевъ имаше още